Svenska Canada Tidningen

Utgifven hvarje onsdag af
CANADA WEEKLY PRINTING CO., LTD.
925 Logan Avenue. Winnipeg, Man.
Telefon Garry 3174.

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år (i förskott)	$1.00
Helt år, efterskottsvis	1.50
Halft år, " "	0.75
Helt år till Förenta Staterna	1.50
Helt år till Sverige	2.00
Halft år till Sverige	1.00

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registreradt bref som genom Post eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa sednare, som ej behöfva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Co., Ltd.

Prenumerant, som ändrar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

P. M. DAHL, Manager. NILS F. SON BROWN, Redaktör.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.
Efterfrågningar, 3 gånger, ... $1.50
Dödsannonser med svart ram och kors $1.50
Förlofningsannonser, önskas, ca. 50c per gång å utrymme icke öfverstigande 1 tum, enkel spalt. Betalning för annonser bör alltid insändas i förskott.

Onsdagen d. 1 September, 1915.

Nu, då Sam blifvit adlad, borde kriget snart taga slut.

Kriget synes oss blifva mer och mer meningslöst för hvar dag som går.

Det förunderliga är, att Manitoba efter femton år af Roblinism icke är konkursmässigt.

Braziliens ambassadör lämnade nyligen Mexiko. En annan anhängare af "Safety First".

Kriget medför äfven sitt goda. Inga nya danser komma att införas i Amerika under denna säsong på grund af kriget.

Tiderna hafva förändrats. Det brukade fordom vara långa förlofningar, som voro omodärna. Nu är det långa giftermål.

Sedan vi noga begrundat den rapport, Mathers kungliga kommission afgifvit, insågo vi, att vi bedömt Roblinregimen allt för mildt.

En doktor i Boston lär hafva sagt, att kyssande om ett århundrade kommer att anses vulgärt. Hvad angår det oss? Vi ämna icke lefva så länge!

En svensk, som nyligen kom från Sverige, meddelade oss, att den varma känslan för Tyskland betydligt svalnat därhemma. Är det att undra på?

Det är att hoppas, att de svenska farmarna i Canada icke glömma Svenska Canada-Tidningen, då de nu erhålla god betalning för sin myckna spannmål.

I allmänhet draga vi oss för att uppträda som profeter, men vi tro oss dock utan synnerligen stor risk kunna profetera, att Manitoba vid det här laget nästa år är torrt.

Amerikanska varieteartister komma icke att gästa de engelska teatrarna, förrän tyskarna upphöra med att torpedera passagerarfartyg. Det är alltid en sak England bör tacka Tyskland för.

Och nu ha vi "Sir Sam". Han är antagligen lika berättigad till den hedern(?) som de flästa andra, men hela detta adelsväsende är fullkomligt omotiveradt och olämpligt i ett s. k. demokratiskt land. Folk äro i allmänhet sjuka af det.

Attorney-general Hudsons uppgift torde nu vara att se till, att de, som i Mather kommissionens rapport omnämnas som brottslige, och som kunna nås af lagens arm, förvaras på ett säkert ställe — bakom lås och bom. Detta gäller äfven de f. d. ministrar, som deltagit i utsugandet af provinsen Manitoba.

Kontentan af den kungliga kommissionens i Manitoba rapport kan uttryckas i följande två paragrafer, som förekomma i den officiella rapporten:

"Efter noggrant öfvervägande af alla vittnesmål finna vi,

"att alla anklagelser härofvan (Hudsons anklagelser) hafva till fullo bevisats vara grundade."

En historia berättas om en öm moder i Californien, hvilken fick höra, att jordbäfning väntades i den trakt där hon bodde. Därför sände hon sina två pojkar till vänner på en annan plats, för att de skulle vara utom all fara. Efter några dagar kom följande telegram från hennes vänner: "Tag hem dina gossar och sänd hit jordbäfningen!".

Arbetsbyrå eller arbetskommission?

En af regeringen etablerad och underhållen arbetsbyrå kan blifva en ganska nyttig institution, men den kan icke skapa arbete. Den kommission i Ontario, som nu studerar arbetslöshetsfrågan och utfärdat en interimrapport, synes hafva förbisett denna punkt.

Under flera år har det agiterats för att skapa en Dominion Labor Bureau, med afdelningskontor öfver hela Canada. Dessa kontor skulle öka antalet af statens tjänstemän, för hvilka de skattedragande betala respektabla löner, men deras nytta kanske också skulle sluta där.

Hvad Canada synes behöfva är en arbetskommission, som ständigt skulle studera frågan om arbetslöshet och skapa arbete, när och hvar sådant behöfdes. Detta är ingen lätt uppgift, som kan lösas af några professorer i nationalekonomi. Tre eller fyra goda affärsmän, som förstå, hvilka nationella uppgifter kunna företagas till förmån för de arbetslösa, skulle vara idealet — om sådana män kunna erhållas.

Till våra prenumeranter.

Det är särskildt till de svenska farmarena i Canada, vi idag vända oss.

Farmarena få ju på de allra flästa platser en öfver all förväntan god skörd i år. De få äfven relativt väl betalt för sin spannmål, och äro de bland de få, som icke lida af de dåliga tiderna. Till farmarena ställas därför i dessa dagar stora förhoppningar, och affärsmän af alla slag vänta, att farmarena skola sätta sin pängar i rörelse och därmed upphjälpa landets affärslif, som under det sist förflutna året lidit så hårda stötar. Många affärer, som de senaste månaderna lidit stora afbräck, måste för sin existens kanske nästan uteslutande lita sig till farmarena och deras goda vilja att upphjälpa affärslifvet nu då de själfva få en hel del pängar.

Till dessa affärer hör Svenska Canada-Tidningen, som under det senast förflutna året lidit stora förluster. Annonseringen, denna en tidnings ekonomiska ryggrad, har sjunkit i väsentlig mån. Utestående fordringar af alla slag äro ytterst vanskliga att indrifva. Bland fordringarna hafva särskildt de för prenumeration, uppgående till cirka $5,000, visat sig svårast att utkräfva. Många svenskar gå arbetslösa, kunna faktiskt icke afvara eller åstadkomma den dollar, tidningen kostar, hur gärna de än vilja. Många hafva äfven lämnat Canada, lämnande skulder till tidningen efter sig. Man kan därför nog förstå, att tidningen har kolossala svårigheter, och att de, som arbeta vid den, knappast kunna erhålla den lilla lön, de väl äro värda.

Det bör därför knappast kunna anses för allt för närgånget, om vi taga oss friheten att nu vända oss till dem, som erhålla pängar, farmarena, och bedja dem vara vänliga att betala sin skuld till tidningen, om de häfta i sådan, och betala sin prenumeration i förskott, om de hittills så gjort. Det är ju inga stora summor det här rör sig om, en eller annan dollar, och vi tro, att ingen svensk farmare i dessa dagar behöfver hålla på denna summa. Vi bedja de svenska farmarena betänka, att kanske Svenska Canada-Tidningens hela existens beror på, om de nu uppfylla sina plikter mot tidningen.

Äfven till andra våra prenumeranter få vi härmed rikta en vänlig uppmaning att om möjligt betala sin prenumeration. Det är ju flere, som indirekt draga ekonomisk fördel af den goda skörden, och det är till dessa jämte farmarena vår maning denna gång speciellt ställes.

Den kungliga kommissionens rapport.

På annat ställe i dagens nummer förekommer en utförligare redogörelse för den kungliga kommissionens rapport om parlamentsbygnadsskandalen i Manitoba, hvilken afgafs förliden vecka. Vi rekommendera denna rapport till noggrant begrundande.

Hvilket förfärligt rekord framlägges icke i denna rapport! Det är värre, mycket värre, än Roblinregeringens bittraste fiender trodde vara möjligt. Konspiration, stöld, mened, förledande till mened — sådana äro de brott, för hvilka våra förra ministrar i Manitoba, folkets förtroendemän, förklarats skyldiga.

Sir Rodmond Roblin, George R. Coldwell och Thomas Kelly sammangaddade sig sommaren 1913 för att bestjäla provinsen. Kelly skulle erhålla kontraktet på parlamentsbygnaderna, om nödvändigt — och det visade sig nödvändigt — genom svek. Och genom bedrägliga extrakontrakt skulle kontraktören stjäla hundratusentals dollars på villkor, att han skänkte sin del af bytet till den konservativa kampanjefonden, som i det kommande valet skulle användas till korruption.

Det visade sig vara nödvändigt att utvidga konspirationen och så kommo in efter hvarandra dr. R. M. Simpson, V. W. Horwood, provinsarkitekten, andra medlemmar af Kellys firma, dr. Montague, som blef minister of public works i november 1913, och slutligen J. H. Howden, provinsens attorney-general. Detta gjorde fyra medlemmar af regeringen till medbrottslingar i planen att stjäla från provinsens kassa — bland dem attorney-general! Det är något som sannerligen tål att tänka på!

Planen utfördes som den blifvit utlagd. Extrakontrakten utgåfvos; provinsen rånades på hundratusentals dollars; en stor del af dessa stulna pängar öfverlämnades af kontraktören till kampanjefonden, valet hölls och regeringen fann sig kvarsitta vid makten med ytterst liten majoritet, i stället för den beräknade stora.

Därefter kom liberalernas försök att afslöja stölden och tjufvarna. Mot detta kämpade regeringen förtvifladt. Den gömde sig bakom partimajoriteten i Public Accounts Committee; den förmådde vittnen att begå mened; de vittnen, som icke ville svära falskt, förmådde regeringen genom mutor att lämna landet; regeringens medlemmar ljögo och "bluffade" utan att förändra en min. Och de skulle hafva lyckats i sina fina planer, om icke provinsens guvernör lagt sig emellan.

Då undersökningen slutligen påtvingats regeringen, uppträdde de anklagade ministrarna inför den kungliga kommissionen och begingo, enligt dennas rapport, mened. Två af konspiratörerna — dr. Simpson och Thomas Kelly — lyckades komma utanför kommissionens jurisdiktion.

Sådant är rekordet! Hvad som nu kräfves är att dessa män, som anklagats för alla dessa brott och öfverbevisats om dem, ställas inför domstol och erhålla en rättvis och omutlig dom. Ingen bör få undkomma, och det strängaste straff, lagparagraferna föreskrifva för dessa brott, böra utmätas — hvilka höga herrar, som än träffas af dem. Det är attorney-generals bjudande plikt att tillse, att så sker. Och med kännedom om mr Hudsons egenskaper, tro vi oss lugnt kunna förutspå, att provinsen icke länge behöfver vänta härpå.

De som lämnats hemma!

Bref från **Gustaf Hellström.**

Under krigets första månader brukade man fråga de fransmän och fransyskor man kände, sedan de gängse hälsningsorden utbytts och dagens kommuniké diskuterats:

— Och er son, er make, er bror, hur mår han?

Numera gör man det knappast. Det beror ej därpå att det ej längre är god ton, ett mod från hösten, som ej öfverlefvat vintern. Man framställer ej längre frågan, emedan man kan riskera att plötsligt få se en mun förvridas i en smärtsam grimas, se en hand föras till ansiktet för att dölja tårar och kväfda shyftningar: han är död.

En dag finnar man att barberaren bommat igen. På dörren sitter ett kort med svarta kanter: Affären hålles stängd under två dagar på grund af min sons, André-Maurice, död. Han stupade på ärans fält den 9 maj (detta är i juli) och ligger begrafven i Argonneskogen. Vive la France!

På tredje dagens morgon står barberaren som vanligt i sin hvita rock och striglar rakknifven. Men i fickan har han en näsduk med svarta kanter och i kassan sitter hans hustru i svart klänning och sorgflor. Man lyfter på hatten djupare än man brukat. Men man säger ingenting. Man beklagar inte sorgen. Det passar inte riktigt samman med "stupat på ärans fält". Men för en gångs skull talar man inte om kriget.

De ha en son till. Han är vid fronten...

Där på hörnet är den stora charkuteriaffären, där man köper visky och te och de lugnande linblommorna. I flera månader har där i ett af fönstren bland Yorkshire-skinkor, grillerade grisfötter, oxtungor och kokta kalfhufvuden legat en tysk pickelhufva med blankpolerad mässingplåt och under den en papperslapp och i drifven charkuteriagarestil: "Denna kask har tagits af min son, Joseph-Marie-Emile, under slaget vid Marne. Han är reservlöjtnant vid 157:e linjeinfanteriregementet. C.-A. Hagard". Förbipasserande ha stannat och betraktat den, läst inskriptionen på mässingplåten: Kaiser och Vaterland och Gott mit uns och fällt många beska uttryck om det smaklösa i att blanda in Gud i det elände som heter Belgien och nordligaste Frankrike. Och bakom kask, skinkor, grisfötter, oxtungor och kalfhufvuden har man kunnat skymta monsieur C.-A. Hagard själf med händerna på ryggen och ett belåtet leende på läpparna. En dag är kasken borta, butiken stängd och sorgbrefvet på dörrarna. Joseph-Marie-Emile är död. Det är för resten länge sedan han fann sin sista hviloplats "någonstans i norra Frankrike", som det officiellt heter, och monsieur C.-A. Hagard har under flera veckor stått och beundrat sin sous krigsbyte utan att ha kännedom om det öde som vederfarits honom.

I kvarteret berättas det några dagar efter att den stora charkuteriaffären skall byta ägare. Joseph-Marie-Emile var enda barnet. Han skulle ha öfvertagit affären. Nu drager sig fadern tillbaka till den bygd hvarifrån han en gång utvandrat till Paris att pröfva lifvet och lyckan.

*

Det finns i mitt kvarter en liten restaurang, där jag sedan flera år brukat äta lunch och middag. Det var och det är ännu det bästa och renligaste matstället i Montparnasse. Det var ett familjebusiness. Mannen, som en gång i tiden varit officerskock ombord på ett pansarfartyg, skötte köket. Hustrun satt i kassan. Dottern skötte serveringen. Jag vet hvad slags lefnadsbana som var utstakad åt sonen. Sist jag såg honom — det var före kriget — var han i soldatuniform. Han fullgjorde sin värnplikt.

Så kom kriget! Han, som skulle bidraga att föra det blygsamma familjenamnet, som stod målat öfver dörren, vidare ned genom släktena, ryckte mot fronten bland de första. Jag såg henne ej, modern, under krigets tidigaste skede. Förmodligen hade hon som de flesta mödrar fällt några tårar under de första nätterna i augusti, och så hade hon som alla andra resignerat, i väntan på de första underrättelserna från honom. Som alla andra mödrar hade hon skrifvit kort på kort till honom: "Tag vara på dig, mitt barn; bekymra dig inte om oss; vi äro vid godt mod (hvilken älskvärd lögn mot bakgrunden af sömnlösa nätter); affären går bra, fastän naturligtvis alla unga franska artister gått till fronten, o. s. v.". Och så hade, som hos de flästa andra mödrar, hennes modershjärta höjt sig ur den hopplösa resignationen till en spartansk kvinnas klara och kalla atmosfär. Öfver sonens öde stod ett ännu större: fäderneslandets. Erankrikes. Åtminstone föreföll det så. Då jag såg henne första gången efter krigsutbrottet — slaget vid Charleroi var då redan ett par veckor gammalt, och utan att vi visste det i Paris utkämpades afgörandet vid Marne — gick jag fram till kassan och frågade henne:

— Och er son, mædame?

— Ännu inga underrättelser, monsieur!

Här fanns ingen ängslan att läsa sig till i hennes drag. Hon ryckte ett slag på axlarna:

— Postgången har inte kommit i ordning riktigt ännu. För resten: hvad vill ni man skall göra?

Åter en axelryckning och hon fördjupade sig på nytt i sina räkenskaper.

En vecka efter till och med log hon

— I dag morse har jag fått inte mindre än fyra bref från honom. De kommo alla på en gång. Han undrar om vi inte ha skrifvit en enda rad till honom. Dumma pojke! Jo, tack, han är frisk och vid godt humör. Och, monsieur (här lutade hon sig fram och sade med lägre röst), han är osårbar. Han var med vid Charleroi, han var med vid attackerna under reträtten och nu har han varit med vid Marne. Och inte en enda skråma! Monsieur, har ni hört talas om att det finns människor som inga kulor träffa? Han måste vara en af dem.

Efter denna lyckobringande morgon kommo brefven regelbundnare. Dels låg han stationerad i samma skyttegraf, dels hade den bransch af intendenturen som kallas militärposten lärt sig fungera som ett urverk. Ingenting hade händt honom. Ej en enda skråma. Ej ens en liten förkylning, fastän han står i vatten till knäna. Ni skulle läsa hans bref, monsieur! Hur han skämtar! Han säger till och med att han ska ta värfning på allvar efter krigets slut. Monsieur, hvilket barn!

Några månader efter var det ej längre någon som frågade henne: hur mår er son? Vecka efter vecka hade gått utan att någonting hörts af från honom. Hon satt där tyst, lutad öfver sina räkenskaper eller stickade på någonting: en ny ylletröja åt honom, en varm yllemössa åt honom, tjocka strumpor åt honom. Och som om hon ville vänja allt detta ylle vid regnet, som väntade dem när de en gång kommo fram dit där han var, vätte hon dem ibland med sina tårar. Hon lutade hufvudet ännu längre ned och grät sakta. När man kom fram till henne för att betala ryckte hon till. Hon stirrade förskrämd in i ens ögon med en blick, som frågade: Vet ni något, har ni hört något, är han — — — är han — — —?

— Madame, sade jag en dag, han kan ha blifvit tillfångatagen. Han har alldeles säkert blifvit tillfångatagen. Och som ni vet, tar det lång tid, mycket lång tid innan ni i så fall kan få någon underrättelse från honom.

Hon böjde sitt hufvud. Det dröjde en lång stund innan hon åter såg på mig. Hennes anslitne skälfde, hennes ögon voro röda af nattvak och gråt och där hade gräft sig djupa, blå ringar under dem.

— Tror ni, monsieur? Tror ni — — Tror ni — — —?

Så sjönk hufvudet åter ned mot bröstet.

Men värst af allt var det att se henne när brefbäraren kom in med posten. Hon sprang upp som en alltför länge sammantryckt fjäder. Hon stod alldeles kapprak och stel, med vänstra handen i en stelnad gest vid hjärtat.

Brefbäraren lade brefven ifrån sig på kassaboken, hälsade och gick. Hon sjönk åter ned på stolen. En lång stund vågade hon ej se på dem. Så tog hon ett efter ett — — — Nej, där fanns ej något utan frimärke! Hon gick ut och blef borta några minuter.

Januari blef februari, februari blef mars, mars april och april maj. Fem långa månader! Och ej ett ord från honom! Flera gånger i veckan besökte hon de officiella myndigheterna. Hon stod i kö bland hundra och åter hundra andra med hjärtat sammankrympt inför samma bäfvande fråga: är han död? Och under fem långa månader kom hon tillbaka till sin kassastol med samma svar: nej, vi vet ingenting om honom.

En kväll vid half åtta-tiden för en fyra, fem veckor sedan satt jag och åt middag på terrassen utanför den lilla restaurangen. En automobil stannade. Ingen steg ur. Man såg ej häller någon därinne. Chauffören tände en cigarrett. När han dragit några bloss på den vände han sig om. Efter ytterligare ett par bloss klättrade han ned från kuskbocken och öppnade dörren:

— Madame, var det inte den här adressen ni gaf?

Där kom ej något svar. Han stack öfverkroppen in i automobilen och halade ut en kvinna. Det var hon! Det var madame Thomas! Hon vacklade in mellan borden, tog stöd då och då med händerna på stolryggar och bordskanter. Då hon hunnit ut i skänkrummet hördes det som om någon fallit.

Dagen efter var restaurangen stängd. Han hade stupat den 2 januari.

*

För några dagar sedan höll en automobil utanför mina grindar. Det var en stor ambulansvagn med röda korset fram och bak och på sidorna. Ur den steg en herre i khaki.

Det blef stor uppståndelse i huset. Pensionatsvärdinnan, som har en brorson vid fronten, hennes systerdotter, som har sin make där, damen i paviljongen, som också har sin man på samma ställe, och några kvinnor från angränsande hus och trädgårdar strömmade till.

— Croix Rouge, Croix Rouge! hviskade de.

Mannen i khaki frågade efter en af våra gemensamma vänner, en engelsk "krigskorrespondent", som i likhet med mig flytt en mil ut på landet från hettan i Paris. Mannen i khaki skulle nästa morgon ge sig i väg med sin ambulansvagn till Verdun och han hade kommit ut för att säga farväl till sin vän. Vi togo farväl af honom vid ett glas på närmaste restaurang. Vi beundrade hans automobil, som var dernier cri och som han lätit göra för egna pengar. Där fanns plats för sex sårade, sex bårar, där fanns en stor låda med splitter nya kirurgiska instrument, där fanns en annan med alla upptänkliga flaskor och burkar och förbandsartiklar. När vi beundrat allt, sade mannen i khaki:

— Fint och snyggt, inte sant! Jag undrar hur den ska' se ut om en månad. Blodfläckar lite hvarstans, förstås!

I samma ögonblick kom pensionatsvärdinnan rusande fram till vårt bord. Hon andades häftigt. Kapotthatten satt snedt på hufvudet. Hon fingrade nervöst sina trådvantar.

— Hvad står på, madame?

Hon tog den engelska korrespondenten afsides. Orden snubblade öfver hennes tunga. Hon gjorde bevekande och bönfallande gester. Hon tog min vän i rocken och förde honom ännu längre bort i en vrå.

Till slut försvann hon, men nu gick hon sakta, mycket sakta.

— Hvad står på? frågade vi, när vår vän kommit tillbaka.

Han knäckade några slag med pekfingret mot pannan.

— Dotty! Hon är galen, the poor old dear! Alldeles galen!

För ett ögonblick log han medlidsamt. Så blef han åter allvarlig och skakade på hufvudet.

— Det är ohyggligt! Kan ni tänka er hvad kvinnorna i pensionatet tro? De tro att du, Adams, har kommit hit med underrättelser från deras anhöriga vid fronten! De tro, att du har kommit hit för att tala om att deras män stupat, men att du är finkänslig nog att inte tala om för dem hvad som händt, utan öfverlåter det åt oss att göra det vid lämpligt tillfälle. Jag förklarade för henne att du kommit från London i går kväll, att du inte varit i Frankrike på tre år, att du ännu aldrig varit vid fronten och att du inte har den blekaste aning om hvad deras anhöriga heta eller hur de se ut. Men hon tror mig inte!

Vår värdinna och hennes systerdotter tro oss ännu inte. De äro öfvertygade om att vi dölja en förfärlig sanning för dem. De ta oss ibland i en rum och säga:

— Monsieur, hvarför kan ni inte säga oss sanningen. Hvad tjänar det till att hemlighålla den för oss. Visheten är ju i alla fall tio gånger bättre än detta förfärliga: att vänta.

— Madame, jag försäkrar — — —

— Nej, nej! Ni talar inte sanning, monsieur!

*

Jag gjorde i kväll före middagen en lång promenad vid Seine, längs vintranksklädda villor, rosenhäckar, popplar och blommande lindar. Jag slog mig ned en stund under en stor kastanj och beställde någon blanddryck.

Flickan som serverade mig glömde en flaska med de nödvändiga ingredienserna för drycken. Jag sade:

— Mademoiselle, ni har glömt curacaon.

Hon svarade:

— Monsieur, jag är inte mademoiselle. Jag är madame.

Det ryckte till i hennes ansikte. Hon tillade:

— Vi voro gifta i bara sex veck — —

Hon vände sig hastigt om och sprang bort med händerna för ansiktet — —

*

Man frågar inte längre:

— Och er son, er make, er bror, hur mår han?

Gustaf Hellström.

RYGGRADSBEHANDLING.

Ordet Chiropractic (ki-ro-prak-tik) är taget från två grekiska ord och betyder "handgjord" eller "gjord med hand". Chiropractisk diagnos finner genast orsaken till sjukdomen, och chiropractisk, vetenskaplig behandling borttager den lika hastigt.

Ryggmärgen ligger i en benkanal, benämnd ryggkanalen; denna kanal består af tjugufyra rörliga ben, kallade ryggkotor, som hvila på hvarandra och äro så formade, att det är nästan runda öppningar på båda sidor mellan ryggkotorna.

Utgående från dessa nästan runda öppningar ligger de stora ryggnerverna. Hvar och en af dessa nerver har en specifik funktion att gifva lif till ett särskildt organ eller del af kroppen. Då dessa stora ryggnerver äro fria och friska råder hälsa. Den enda plats där man kan nå dessa nerver är vid de nästan runda öppningarna.

Besök chiropractorn och hon vill förklara, hvarför nittiofem procent af alla sjukdomar orsakas af abnorm press på nerverna.

DR. JANET E. FERGUSON
CHIROPRACTOR
Tel. Main 1543. 39 Steele Block.
360 Portage Ave., Winnipeg, Man.

SKAFFA EDER EGEN FARM.
Tager 20 år att betala den
om ni önskar. Landet skall underhålla eder och betala för sig själft. En väldig areal af det mest fruktbara land i västra Canada till salu till låga priser och på lätta villkor, från $11 till $30 för farmland med lämpliga regn — bevattnadt land från $35. Villkor: En tjugondedel kontant, resten på tjugo år. I bevattningsdistrikt, lån för farmbygnader etc. upp till $2,000, äfven betalbart på tjugo år — räntan endast 6 proc. Här är edert tillfälle att öka edert farmland genom att erhålla angränsande land eller skaffa edra vänner som grannar. För litteratur och närmare upplysningar tillskrif

F. W. RUSSELL, Land Agent,
Dept. of Natural Resources, C.P.R.,
Desk 31, C. P. R. DEPOT, WINNIPEG.

Symaskiner och fonografer säljas eller uthyras. — Delar till alla sorters maskiner. Använda maskiner till gedikéspris. Nya Singers — kontant eller lätta villkor.
J. E. BRYANS,
531 Sargent ave. Winnipeg

Finaste skorepareringsfirma i staden.
ALLT ARBETE GARANTERAS.
CULBERT SHOE REPAIR CO.
Första klassens skoreparation.
Försök oss!
441½ Portage Ave., Winnipeg.

THE WINNIPEG DRAPERY WORKROOM
Specialister på tillverkning af gardiner, portierer, draperier, soets paneler, lampskärmar af siden, lambrequins, etc.
Använ'er ditt eget eller edert material. Fackmannakunskap på området
ALEXANDER ROBERTS
(Förut anställd vid Leslie's och Hudson's Bay company)
605 Builders' Exchange, Portage Ave.
Telefon Main 875 Winnipeg.

Skandinavisk Tandläkare

Aluminium- och guldplattor för proportionsvis låga priser.
Tänder smärtfritt utdragna.
Fri undersökning.
Dr. PHILIP A. ECKMAN,
105 Carlton Building,
Ett block ofvanför Eatons.
Telefon Main 2622.
KONTORSTID: 9 f.m. till 8 e. m.

Detta är en noggrann fotografi af en tandgård, tagen med den senaste X-strålemetoden för att upptäcka angripna tänder utan smärta för patienten.
Uppskjut icke till imorgon, hvad ni kan göra idag. Uppskjutande är roten till allt ondt. Om ni har en angripen tand, bör ni genast sköta om den. Kom och besök mig, då ni är i staden.
Särskild uppmärksamhet ägnas Farmare och deras familjer.
Tänder undersökas FRITT.
Efterstånd beskrifvande Broschyr och råd angående tänder, den erhålles Fritt på begäran, och jag önskar, att ni erhåller en. Språk, som talas — engelska, franska, tyska, danska, norska, svenska, polska. — Besök kunna öfversendas om per post. — Jag anhåller vördsamt om ert stöd. Allt arbete garanteras.
Dr. T. G. MOXNES
L.D.S., D.D.S., D.M.T.
Den ende i Canada som tagit Vårldsguldmedaljer och Diplomer.
620 1/2 Main St. (Ingång Logan ave.)
WINNIPEG, MAN.

LÄKARE.

415—417 Pritchard Ave., Winnipeg.
Tel. St. John 474.
DR. B. GERZABEK
LÄKARE
som erhållit diplom i Österrike-Ungern, Tyskland, London, England, Canada etc. F. d. assisterande läkare vid de kungliga och kejserliga klinikerna i Wien, Krakau, Prag, Berlin, Paris och London, England.
SPECIALIST
för mag- och lunglidande, sjukdom i inälfvarna, könS- och fruntimmerssjukdomar, sår, förlossningar och operationer. Behandling i och utom hemmet, såväl som i mitt privatsjukhus. Besökande läkare å St. Beniface och General hospital.
Mottagningstid: 8—12 f.m., 2—4 e.m., 7—10 på kvällen.

Dr. C. E. Johnson,
Skandinavisk läkare.
KONTOR: DOMINION BANK,
678 Main Street (Alldeles bredvid Gordon-Mitchells apotek).
Kontorstelefon: Garry 4284.
Privattelefon: St. John 234.

DR. F. McFARLEN,
312 Nairn Ave., Tel. St. John 699.
Ofvanför Elmwood Drug Store.
KONTORSTID: 3—4 och 7—8 e. m.

Björnson & Brandson
LÄKARE.
Cor. William and Sherbrooke.
Mottagningstid: 2—3, 7—8 e.m.
Bostadstelefoner: Garry 321 — Garry 766.

J. A. McTAVISH, M. D.
LÄKARE OCH KIRURG.
Hörnet af Kelvin st. och Gorden ave., Elmwood, Winnipeg.
Kontorstimmar:
8—10 f. m., 12—2 och 6—7 e. m.
Tel. St. John 1047 eller St. John 187, dag eller natt.

DR HANS HERSCHMANN
Suite 442—444 Somerset Blk.
Tel. Main 4693.
Öfver fyra år i allmänna sjukhuset i Wien.
Specialist på hufvud- och könssjukdomar.
Använder prof. Ehrlichs preparat 606.
Mottagningstid: 1.30—3.30 och 6.30—8 e.m.
Bostad: 363 College ave. Tel. St. J. 465.

DR. J. STEFANSSON
Isländsk specialist på ögats, örats, näsans och strupens sjukdomar.
401 BOYD BUILDING,
Hörnet af Portage ave. och Edmonton.
Tel. M. 4742 eller Garry 2315.

DR. S. W. AXTELL
Telefon Main 3296.
Chiropractic, Spondylotherapy, Thermotherapy, Massotherapy, Massotherapy, Mechanotherapy, Electrotherapy, Röntgenotherapy, Galvanism, Faradism, Sinusoidal Currents, High-Frequency Currents.
ALLA METODER UTAN MEDICINER.
258½ Portage Ave. Winnipeg, Man.

Dr. R. L. HURST
Medlem af Royal College of Surgeons, England. Licentiat af Royal College of Phisicians, London. Specialist: Bröst-, närv- och kvinnosjukdomar.
Kontor: 305 Kennedy Bldg. Portage Ave., midt emot Eatons. Telefon Main 814.
Kontortid: 3—5 och 7—9.
Bostadstelefon Garry 1175.

Dr. S. C. Peterson
Skandinavisk läkare och kirurg.
Specialist i kvinno- och könssjukdomar. Kontor: Suite 1, Sec. D, Fort Garry Court. TIMMAR: 10—12, 1—4. Kontorstelefon Main 5320, Bostadstelefon Garry 1225.

SKANDINAVISK ADVOKAT.
Telefon: Kontor, Main 50 & 51. Residens, Sher. 4440.
A. M. DOYLE, L.L.B.
Advokat, juridiskt ombud, notarie, etc.
314 Sterling Bank Bldg., Winnipeg.

SKANDINAVISKA ADVOKATER
811 McArthur Bldg.
Telefoner: Main 4503 och 4504.
ROTHWELL, JOHNSON & BERGMAN.
P. O. Box 1656.
WINNIPEG, MANITOBA.

GEO. ST. JOHN VAN HALLEN
Advokat och Patent Solicitor
Farmers Building, Winnipeg, Man.
utförer alla slags juridiska uppdrag och skaffar patent på uppfinningar.
Telefon Main 5142. Privattelef. 2357.

C. H. DIXON, advokat, juridiskt ombud, notarie. Lagråd gifvas för 50c. Lån, inkasseringar. 508 Avenue bldg., 265 Portage ave. Telef. Main 5372. Residenstelefon Sher. 4111. Arbete i polisdomstol en specialitet.

Ambulans tillhandahålles.
THE J. THOMSON CO.
Begrafningsentreprenörer.
501 Main St. Tel. M. 1
Winnipeg, Man.
Midt emot City Hall.

A. S. BARDAL
BEGRAFNINGSBYRÅ.
Begrafningar utföras skyndsamt och till moderat pris.
HYRKUSKVERK.
Första klassens droskor.
Kontorstelefon: Garry 300 och 375.
Bostadstelefon: Garry 2151.
BARDAL BLOCK,
643 Sherbrooke Str., Winnipeg.

Gynna våra annonsöre.